

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/228/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615210716
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1615210716.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: F. F., D.. XX.XX.XXXX, N. U. XX, Z., o zaplatenie 738,91 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 21. mája 2019, č.k. 5C/1558/2015-49, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 66 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 66 eur od 03.11.2012 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania v rozsahu 60,78 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 528 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 528 eur od 03.11.2012 do zaplatenia, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42,92 %. Vychádzal zo zistenia, že dňa 07.05.2012 bola medzi právnym predchodcom žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130) a žalovaným uzatvorená Zmluva o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 594 eur, žalovaný sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach, pričom celková suma, ktorú mal zaplatiť činila 760 eur vrátane celkových nákladov vo výške 166 eur. Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním po právnej stránke posúdil podľa § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov ("ZoSÚ"), § 52 ods. 1, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že predmetnú zmluvu o pôžičke je potrebné podriaďiť pod režim ustanovení ZoSÚ. Žalovaný sa v zmluve zaviazal na pravidelné splácanie poskytnutých finančných prostriedkov v sume 20 eur mesačne za jednu splátku, celkovo v počte 38 mesačných splátok. V predžalobnej upomienke zo dňa 25.10.2012 žalobca vyzval žalovaného na úhradu sumy 768 eur do 3 dní od jej doručenia. Do podania návrhu uhradil žalovaný sumu 66 eur. Strany uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle ZoSÚ, pričom uzatvorená zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, keďže na jednej strane ju uzavrel žalobca ako dodávateľ, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci

predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv sa musia vykladať vždy v prospech spotrebiteľa, pričom odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V zmysle § 9 ZoSÚ platného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a musí obsahovať taxatívne uvedené náležitosti. Posudzovaná zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ ZoSÚ, a to konečnú splatnosť úveru a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Predmetný úver sa teda považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ. Ďalej sa preto zaoberal len časťou zodpovedajúcou rozdielu medzi výškou poskytnutému úveru, t.j. sumou 594 eur a žalovaným uhradenou sumou 66 eur a dospel k záveru, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi zvyšnú časť istiny čerpaného úveru v celkovej výške 528 eur a vo zvyšku požadovanej istiny žalobu zamietol. Žalovanému v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. priznal aj požadovaný zákonný úrok z omeškania od prvého dňa omeškania 03.11.2012 vo výške 8,75 % ročne. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 a § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (C.s.p.), t.j. podľa zásady úspechu, keď žalobca bol úspešný v priznanej časti 528 Eur, t. j. 71,46 %, a žalovaný v zamietnutej časti 210,91 eur, t.j. 28,54 %. Žalobcovi tak vzniklo právo na náhradu 42,92 % (71,46 % - 28,54 %) jeho účelne vynaložených trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti o zaplatenie sumy 66 eur s príslušenstvom podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, domáhajúc sa jeho zmeny tak, aby odvolací súd žalovaného zaviazal aj na zaplatenie tejto časti jeho nároku a opätovne rozhodol o trovách konania. Súdu prvej inštancie vytýkal, že vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p). Poukázal na to, že súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že úver posúdil ako bezúročný a bez poplatkov a vychádzal z toho, že žalovaný uhradil sumu 66 eur a bola mu poskytnutá suma 594 eur. Uviedol, že kúpna cena bola v zmysle zmluvy vo výške 660 eur. Nakoľko žalovaný bol povinný v zmysle zmluvy zaplatiť akontáciu v sume 66 eur, predmetná uhradená suma bola započítaná na výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a žalovanému bola následne poskytnutá suma vo výške 594 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať pravidelnými mesačnými splátkami. Žalovaný celkovo uhradil sumu 66 eur, len tzv. akontáciu. Suma úhrad vo výške 66 eur, ktorú súd započítal na sumu poskytnutej pôžičky, predstavuje aj úhradu akontácie, ktorú súd započítal na sumu už poníženú o akontáciu (na sumu 594 eur). Z uvedeného je teda zrejmé, že žalovanému bola poskytnutá pôžička bez úrokov a bez poplatkov v sume 660 eur a nie v sume 594 eur, ako uvádza súd prvej inštancie. Suma 594 eur predstavuje sumu, od ktorej je už odpočítaná akontácia. Zároveň je však akontácia zahrnutá aj medzi platbami v sume 66 eur. Súd prvej inštancie teda v danom prípade zohľadnil zaplatenú akontáciu dvakrát, nakoľko akontácia je zahrnutá v sume úhrad zo strany žalovaného vo výške 66 eur, ktorú súd prvej inštancie odpočítal od sumy 594 eur čo je suma pôžičky už ponížená o akontáciu. Poukázal na to, že vyššie uvedený názor vyplýva z množstva súdnych rozhodnutí, napr. Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.10.2015, sp. zn. 8Co/488/2015, Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22.09.2015, sp. zn. 13Co/619/2015, Krajského súdu v Trnave zo dňa 16.09.2015, sp. zn. 11Co/691/2014, Krajského súdu v Trnave zo dňa 12.08.2015, sp. zn. 23Co/405/2014.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti je potrebné zmeniť.

5. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa domáhal voči žalovanému peňažných nárokov zo zmluvy o úvere zo dňa 07.05.2012, a to zaplatenia istiny 738,91 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 738,91 eur od 03.11.2012 do zaplatenia.

6. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobcovi priznal istinu v sume 528 eur a úrok z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 528 eur od 03.11.2012 do zaplatenia. Odvolaním sa žalobca domáhal priznania časti zamietnutej časti jeho nárokov vo výške 66 eur a príslušného úroku z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 66 eur od 03.11.2012 do zaplatenia, pričom zvyšná zamietnutá časť (o zaplatenie

sumy 144,91 eur a úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 144,91 eur do zaplataenia) nebola odvolaním napadnutá, rovnako ako ani záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru podľa ustanovení ZoSÚ.

7. Súd prvej inštancie za dôvodný považoval nárok žalobcu v časti rozdielu medzi výškou poskytnutého úveru 594 eur a žalovaným uhradenou sumou 66 eur, ako aj príslušného úroku z omeškania. Predmetom odvolacieho prieskumu je posúdenie správnosti postupu súdu prvej inštancie, ktorým započítal sumu 66 eur na úhradu poskytnutého úveru a následného nepriznania tejto sumy a zodpovedajúceho príslušenstva. Žalobca svoju odvoláciu argumentáciu založil na tom, že žalovaným uhradená suma 66 eur, tzv. akontácia, predstavovala súčasť celkovej kúpnej ceny tovaru v sume 660 eur (na financovanie ktorého bol predmetný úver poskytnutý) a jej započítaním na úhradu úveru 594 eur (už zníženú o akontáciu) bola súdom prvej inštancie zohľadnená duplicitne.

8. Z predloženej zmluvy o pôžičke uzavretej medzi stranami vyplýva, že kúpna cena tovaru, na kúpu ktorého bola žalovanému poskytnutá predmetná pôžička, predstavovala sumu 660 eur, dohodnutá akontácia 66 eur a pôžička (finančné plnenie) sumu 594 eur. Z uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom o tom, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 594 eur a zo strany žalovaného došlo k úhrade sumy 66 eur, avšak v dôsledku nesprávneho postupu pri matematickom výpočte nesplatennej časti úveru túto ustálil v sume 528 eur, keď od sumy poskytnutého úveru nesprávne odpočítal sumu akontácie, predstavujúcu časť kúpnej ceny zloženej pri poskytnutí úveru. Vzhľadom na súdom prvej inštancie konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, mal žalobca právo na zaplataenie celej skutočne poskytnutej sumy úveru, keď žalovaný na jeho úhradu nezaplatil žiadnu splátku (nevykonal žiadnu úhradu). Odvolací súd sa tak stotožnil s odvolaním žalobcu, ktorému okrem súdom prvej inštancie priznaného peňažného nároku patrí aj nesprávne odpočítaná suma 66 eur so zodpovedajúcim žalobcom požadovaným (a súdom prvej inštancie vyčísleným) zákonným úrokom z omeškania od 03.11.2012 vo výške 8,75 % ročne z tejto sumy.

9. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti zmenil podľa § 388 C.s.p. tak, že žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu 66 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 66 eur od 03.11.2012 do zaplataenia.

10. O nároku na náhradu trov (celého) konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p. Odvolací súd sa v zásade nestotožňuje so zisťovaním čiastočného úspechu v spore len na základe sumy uplatnenej istiny, naopak, pri kvantifikácii pomerného procesného úspechu je potrebné vychádzať aj z požadovaného príslušenstva (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 925-928). Žalobou uplatnené nároky žalobcu predstavovali ku dňu vyhlásenia napadnutého rozsudku sumu 1.162,44 eur (738,91 + 423,53) a výsledne priznaná suma 934,47 eur (594 + 340,47). Z uvedeného vyplýva, žalobca bol procesne úspešný v rozsahu 80,39 %, žalovaný v rozsahu 19,61 %, a teda konečný úspech žalobcu v konaní predstavuje 60,78 % (80,39 - 19,61), v ktorom mu patrí nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).